

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 167/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. mája 2004 prerokoval sťažnosť Jarmily Jirmerovej, bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. H., B., vo veci porušenia práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 23/97 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti Jarmily Jirmerovej **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. apríla 2004 doručené podanie Jarmily Jirmerovej (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako „*Sťažnosť pre porušenie základných práv a slobôd*“, ktorým sťažovateľka namieta porušenie práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 23/97.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala začiatkom roka 1997 okresnému súdu „návrh o určenie povinnosti na vydanie nehmuteľností a náhrady za živý a mŕtvy inventár“. Okresný súd rozhodol 18. novembra 1998 tak, že návrh v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľka podala 29. januára 1999 odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici 8. apríla 1999 napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Sťažovateľka navrhuje ústavnému súdu, aby vyslovil, že okresný súd v predmetnom konaní porušil jej právo na prejednanie jej záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu vo veci konať.

Domáha sa aj priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 350 000 Sk a úhrady trov konania.

Na základe výzvy ústavného súdu na odstránenie nedostatkov podania z 28. apríla 2004 bolo ústavnému súdu 12. mája 2004 doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľky z 10. mája 2004 označené ako „Právna vec Rvp 691/04 – oznámenie“.

Z obsahu tohto podania vyplýva, že ide o späťvzatie návrhu podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ku ktorému sťažovateľka dospela po konzultácii s advokátom.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde „Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa“.

Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že zákon ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší, než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že tu nie sú dôvody na to, aby žiadosti sťažovateľky o späťvzatie sťažnosti nevyhoveli. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde, ako aj zo skutočnosti, že sťažovateľka môže sťažnosť v tejto veci podať opätovne.

Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2004